

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført seks anbringender.

1. Første anbringende om, at Kommissionen har undladt at analysere den retlige, faktiske og økonomiske kontekst for sagsøgerens situation korrekt.
2. Andet anbringende om, at Kommissionen med urette har konkluderet, at sagsøgeren og Servier faktisk eller potentielt var konkurrenter som omhandlet i artikel 101 TEUF.
3. Tredje anbringende om, at Kommissionens fejlagtige konklusion om, at patentaftalen mellem sagsøgeren og Servier havde et konkurrencebegrænsende formål som omhandlet i artikel 101, stk. 1, TEUF, bygger på en fejlagtig faktisk og retlig analyse såvel som på en fejlagtig anvendelse af fastslåede principper vedrørende konkurrencebegrænsende formål.
4. Fjerde anbringende om, at Kommissionen har tilsidesat sagsøgerens ret til forsvar ved en usammenhængende undersøgelse af aftalen om overdragelse og licens (Assignment and Licence Agreement) og har begået en fejl ved at konkludere, at aftalen om overdragelse og licens udgør konkurrencebegrænsning som omhandlet i artikel 101, stk. 1, TEUF.
5. Femte anbringende om, at Kommissionen har begået en fejl ved at konkludere, at aftalerne mellem sagsøgeren og Servier havde en konkurrencebegrænsende virkning som omhandlet i artikel 101, stk. 1, TEUF.
6. Sjette anbringende om, at Kommissionen har undladt at give en nøjagtig bedømmelse af de argumenter, sagsøgeren har fremført vedrørende artikel 101, stk. 3, TEUF.

Sag anlagt den 18. september 2014 — EEB mod Kommissionen**(Sag T-685/14)**

(2014/C 431/58)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Det Europæiske Miljøkontor (EEB) (Bruxelles, Belgien) (ved advokat S. Podskalská)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Kommissionens afgørelse Ares (2014) 2317513 af 11. juli 2014, hvorved denne afviste sagsøgerens anmodning om intern kontrol af Kommissionens afgørelse 2014/2002 endelig af 31. marts 2014 om en meddelelse fra Republikken Bulgarien vedrørende en national overgangsplan i henhold til artikel 32 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/75/EU om industrielle emissioner, annulleres.
- Kommissionens afgørelse C 2014/2002 endelig af 31. marts 2014 om en meddelelse fra Republikken Bulgarien om en national overgangsplan i henhold til artikel 32 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/75/EU om industrielle emissioner, annulleres.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført to anbringender.

1. Med et første anbringende gør sagsøgeren gældende, at Kommissionens afgørelse Ares (2014) 2317513 af 11. juli 2014 tilsidesætter artikel 17 i Traktaten om Den Europæiske Union, artikel 2, stk. 1, litra g), og artikel 10 i forordning (EF) nr. 1367/2006, De Forenede Nationers Økonomiske Kommission for Europas konvention om adgang til oplysninger, offentlig deltagelse i beslutningsprocesser samt adgang til klage og domstolsprøvelse på miljøområdet (»ECE-konventionen«) sammenholdt med Rådets afgørelse af 17. februar 2005 om indgåelse på Det Europæiske Fællesskabs vegne af ECE-konventionen (2005/370/EF).
2. Med det andet anbringende gør sagsøgeren gældende, at Kommissionens afgørelse C 2014/2002 endelig af 31. marts 2014 tilsidesætter artikel 17 i Traktaten om Den Europæiske Union, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/75/EU om industrielle emissioner, Kommissionens gennemførelsesafgørelse 2012/115/EU af 10. februar 2012 om fastsættelse af regler for de nationale overgangsplaner, der er omhandlet i direktiv 2010/75/EU, ECE-konventionen sammenholdt med Rådets afgørelse af 17. februar 2005 om indgåelse på Det Europæiske Fællesskabs vegne af ECE-konventionen (2005/370/EF), direktiv 2001/42/EF om vurdering af bestemte planers og programmers indvirkning på miljøet og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/50/EF af 21. maj 2008 om luftkvaliteten og renere luft i Europa.

Appel iværksat den 12. september 2014 af Det Europæiske Agentur for Net- og Informationssikkerhed (ENISA) til prøvelse af Personalerettens dom afsagt den 2. juli 2014 i sag F-63/13, Psarras mod ENISA

(Sag T-689/14 P)

(2014/C 431/59)

Processprog: græsk

Parter

Appellant: Det Europæiske Agentur for Net- og Informationssikkerhed (ENISA) (ved P. Empadinhas og advokat C. Meidanis)

Den anden part: Aristidis Psarras (Heraklion, Grækenland)

Appellantens påstande

- Dom afsagt af Personaleretten den 2. juli 2014 i sag F-63/13 ophæves i sin helhed.
- Sagsøgerens påstande i første instans i sag F-63/13 forkastes i det hele.
- Sagsøgeren i første instans tilpligtes at betale sagsomkostningerne for såvel Personaleretten som Retten.

Anbringender og væsentligste argumenter

Til støtte for appellen har appellanten fremsat fem anbringender.

1. Første anbringende vedrører en urigtig gengivelse af de faktiske omstændigheder for så vidt angår hændelserne den 4. maj 2012 og den efterfølgende periode, samt en urigtig retsanvendelse af artikel 41, stk. 2, litra a), i chartret om grundlæggende rettigheder og artikel 47 i ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte i Den Europæiske Union (herefter »ansættelsesvilkårene«), sammenholdt med artikel 59 i vedtægten for tjenestemænd i Den Europæiske Union (herefter »tjenestemandsvedtægten«).